

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23Co/196/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2215216655
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Bundzelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2215216655.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Ľubica Bundzelová a sudkýň: JUDr. Iveta Jankovičová a JUDr. Daša Kontríková, v právnej veci žalobcu: F. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. XXX/XX, XXX XX A., právne zastúpený: Mgr. Peter Voloch, advokát so sídlom Čáčovská 305, 905 01 Senica, proti žalovanému: CEE COLLECT Slovakia, s. r. o., so sídlom Gorkého 3, 811 01 Bratislava - Staré Mesto, IČO: 45 882 053, zastúpený: BBH advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Gorkého 3, 811 01 Bratislava, o určenie nevykonateľnosti záložného práva k nehnuteľnostiam, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda, č. k. 6C/470/2015- 204 zo dňa 19. februára 2019, taktó

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu I. inštancie sa potvrdzuje.
- II. Žalobcovi sa nepriznáva právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd I. inštancie výrokom I. určil, že záložné právo žalovaného k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXXX, vydanom Okresným úradom Dunajská Streda, katastrálny odbor pre okres Dunajská Streda, obec A., kat. územie A. vo vlastníctve žalobcu v podiele 1/1 ktorými sú rodinný dom súp. č. XXX na pozemku parc. č. 3499 a pozemok parcela registra "C", parcela č. 3499 o výmere 322 m², druh pozemku zastavané plochy a nádvoria je nevykonateľné z dôvodu jeho premlčania. Výrokom II. zrušil uznesenie Okresného súdu Dunajská Streda 6C/470/2015-21 o nariadenie neodkladného opatrenia, výrokom III. rozhodol o trovách konania tak, že žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil aplikáciou ust. § 112, § 100 ods. 1 a 2, § 101 Občianskeho zákonníka (ďalej iba „OZ“), vecne tým, že žalobca v čase podania žaloby s poukazom na § 80 písm. c) OSP poukázal na svoj naliehavý právny záujem. Žalobca sa domnieva, že v prípade existujúceho a na príslušnom LV zapísaného záložného práva na jeho nehnuteľnostiach v prospech žalovaného existuje jeho nesporný naliehavý právny záujem, keďže žalovaný uspokojuje svoju už premlčanú pohľadávku výkonom už premlčaného záložného práva uskutočňovanej formou dobrovoľnej dražby. V dôsledku tohto žalobcovi hrozí strata vlastníckeho práva k jeho nehnuteľnostiam a tým aj závažné sociálne dôsledky spočívajúce v strate bývania. Právny záujem ktorý je podmienkou prípustnosti určovacej žaloby musí byť naliehavý v tom zmysle, že žalobca práve tým určenia čoho sa domáha, dosiahne v danom právnom vzťahu odstránenie spornosti a ochranu svojich práv alebo oprávnených záujmov. Pri skúmaní existencie naliehavého právneho záujmu ide o posúdenie, či podaná žaloba je vhodný (účinný a správne zvolený) procesný nástroj ochrany žalobcovho práva a či snáď len zbytočne nevyvoláva konanie po ktorom bude musieť aj tak nasledovať iné súdne konanie.

3. Podľa § 137 písm. c) CSP žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné

preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu. V predmetnej veci je súd toho názoru, že tu existuje na strane žalobcu naliehavý právny záujem na požadovanom určení, že záložné právo žalovaného k nehnuteľnostiam v jeho vlastníctve je nevykonateľné z dôvodu jeho premlčania. Žalobca sa totiž ochrany svojich práv nemôže domáhať inak a pokračovaním vo výkone záložného práva žalovaným mu hrozí ujma, ktorú by dodatočne nebolo možné napraviť. Nehnuteľnosť žalobcu je zaťažená záložným právom v prospech žalovaného na LV a preto nepochybne existuje jeho nesporný naliehavý právny záujem, keďže môže predmetná premlčaná pohľadávka byť vykonaná výkonom už premlčaného záložného práva, pričom žalobca je na nehnuteľnosť viazaný svojim bývaním. Naopak, žalovaný výkonom premlčaného záložného práva bez podania žaloby na zaplatenie premlčanej pohľadávky súčasne berie žalobcovi, prípadne dlžníkovi možnosť vzniesť námietku premlčania v prebiehajúcom súdnom konaní a podanie tejto určovacej žaloby je tak jedinou možnosťou žalobcu, ako sa domôcť súdneho uznania skutočnosti, že tak, ako zabezpečená pohľadávka, tak aj záložné právo sú premlčané. Z citovaných ust. OZ vyplýva, že premlčaniu podlieha aj záložné právo, pričom premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz, teda odo dňa kedy nadobudla splatnosť pohľadávka zabezpečená záložným právom. V tomto prípade zabezpečená pohľadávka nadobudla platnosť dňa 30.11.2011 ako to vyplýva z oznámenia predchádzajúceho veriteľa Slovenská sporiteľňa a.s. zo dňa 01.12.2011. Záložné právo tak bolo možné po prvý krát vykonať v deň splatnosti zabezpečenej pohľadávky dňa 30.11.2011, trojročná premlčacia doba na premlčanie záložného práva tak uplynula dňa 30.11.2014, teda záložné právo je tak v súčasnosti premlčané.

4. Vzhľadom na právny názor Krajského súdu v Trnave v uznesení 23Co 337/2017-179 treba mať za to, že plynutie premlčacej doby nebolo prerušené tým, že Slovenská sporiteľňa a.s. ako právny predchodca žalovaného začala s výkonom záložného práva dobrovoľnou dražbou dňa 10.02.2012, čím malo byť plynutie premlčacej doby prerušené.

5. V zmysle § 112 OZ ak veriteľ v premlčacej dobe uplatní právo na súde alebo u iného príslušného orgánu a v začatom konaní riadne pokračuje, premlčacia doba od tohto uplatnenia po dobu konania neplynie. To platí aj o práve ktoré bolo právoplatne priznané a pre ktoré bol na súde alebo u iného príslušného orgánu navrhnutý výkon rozhodnutia.

6. Podľa vyššie citovaného zákonného ustanovenia premlčacia doba spočíva po dobu konania, ak veriteľ v premlčacej dobe uplatní právo na súde alebo inom príslušnom orgáne a v začatom konaní riadne pokračuje. Po odpadnutí prekážky ktorá spôsobila spočívanie premlčania môže plynúť premlčacia doba ďalej v čase ktorý ostáva do jej skončenia, pričom sa započítava čas, ktorý uplynul od začiatku jej plynutia až do vyskytnutia sa prekážky. Základnou podmienkou aby došlo k spočívaniu premlčacej lehoty je, aby veriteľ dotknuté právo uplatnil buď na súde alebo u iného, avšak nevyhnutne príslušného orgánu ktorým môže byť v zmysle zákona č. 244/2002 Z. z. i rozhodcovský súd, priestupkový orgán v rámci priestupkového konania. Zo znenia citovaného ustanovenia je možné a contrario vyvodiť, že ak veriteľ v premlčacej dobe uplatní právo u iného nepríslušného orgánu, premlčacia doba od uplatnenia po dobu trvania konania plynie naďalej a nedochádza k jej spočívaniu.

7. V zmysle takto vysloveného právneho názoru vo veci súdom druhej inštancie teda treba mať za to, že spoločnosť ktorá v konkrétnej veci začala s výkonom dražby na základe podnetu zo strany Slovenskej sporiteľne a.s. nebola orgánom, ktorý má na mysli ust. § 112 OZ. Dražobná spoločnosť ktorá začala výkon záložného práva na základe Zmluvy o zriadení záložného práva na základe právneho predchodcu žalovaného rozhodne nie je súd a nie je ani iným príslušným orgánom. Z gramatického výkladu pojmu „orgán“ vyplýva, že má ísť o štátny orgán, teda verejnoprávnu inštitúciu zriadenú podľa verejného práva, nie o obchodnú spoločnosť zriadenú podľa súkromného práva. Napokon z uznesenia Krajského súdu v Trnave vyplýva, že dražobná spoločnosť ktorá začala s výkonom záložného práva dobrovoľnou dražbou nie je orgánom, ktorý začal výkon záložného práva, ktorý má na mysli ust. § 112 OZ. Preto sa súd ďalej nezaoberal otázkami súvisiacimi s argumentáciou žalobcu, a to najmä, či upustenie od výkonu záložného práva má tie isté následky ako zastavenie konania (bod 34 uznesenia 23Co 337/2017 - 179).

8. Na základe vyššie uvedeného skutkového a právneho stavu veci súd žalobe v celom rozsahu vyhovel. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd s poukazom na § 255 ods. 1 CSP a žalobcovi, ktorý bol v konaní úspešný v celom rozsahu, priznal nárok na náhradu trov konania a zároveň súd výrokom II. zrušil uznesenie Okresného súdu Dunajská Streda 6C/470/2015-21 o nariadenie neodkladného opatrenia.

9. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal odvolanie žalovaný. Uviedol, že je toho názoru, že konanie na Okrasnom súde Dunajská Streda, ktoré predchádzalo napadnutému rozhodnutiu, má inú vadu, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci v zmysle ustanovenia § 365 ods. 1 písm. d) Civilného sporového poriadku, a samotný napadnutý rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda, sp. zn. 6C 470/2015, zo dňa 19.02.2019, vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci v zmysle ustanovenia § 365 ods. 1 písm. h) Civilného sporového poriadku.

10. V zmysle ustanovenia § 151l ods. 1 OZ, začatie výkonu záložného práva k nehnuteľnosti je potrebné písomne oznámiť záložcovi a dlžníkovi, ak osoba dlžníka nie je totožná s osobou záložcu. Mimoriadna splatnosť úveru nastala ku dňu 30.11.2011, čo je zároveň aj dňom, kedy sa mohlo záložné právo uplatniť po prvý raz. Právny predchodca žalovaného v súlade s uvedeným zaslal oznámenie o začatí výkonu záložného práva dňa 09.01.2012 dlžníkovi M. U. a dňa 10.02.2012 aj žalobcovi F. U.. Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že právny predchodca žalovaného začal s výkonom záložného práva v zmysle platnej právnej úpravy dňa 10.02.2012, t.j. do 3 mesiacov odo dňa kedy sa mohlo záložné právo vykonať, resp. uplatniť, po prvý krát.

11. Podľa názoru Okresného súdu Dunajská Streda, trojročná premlčacia lehota na výkon záložného práva údajne uplynula dňa 30.11.2014, a to z dôvodu, že dražobná spoločnosť, ktorá začala s výkonom záložného práva k nehnuteľnosti, údajne nie je súdom alebo orgánom v zmysle ustanovenia § 112 Občianskeho zákonníka. V tejto súvislosti si žalovaný dovoľuje uviesť, že žalovaný nikdy nespochybnil tú skutočnosť, že dražobná spoločnosť nie je súdom alebo orgánom, ktorý má na mysli ustanovenie § 112 Občianskeho zákonníka. Avšak, uvedené nemá a nemôže mať za následok nezastavenie plynutia trojročnej premlčacej lehoty na výkon záložného práva k nehnuteľnosti, najmä ak predmetné záložné právo je žalovaným ako záložným veriteľom vykonávané dobrovoľnou dražbou v zmysle platných právnych predpisov Slovenskej republiky, t.j. v zmysle Občianskeho zákonníka a zákona o dobrovoľných dražbách. Totižto, na súde alebo inom orgáne s autoritatívnou rozhodovacou právomocou sa uplatňujú práva, ktoré na svoj výkon potrebujú rozhodnutie autoritatívneho orgánu. Avšak, v prípade výkonu záložného práva k nehnuteľnosti dobrovoľnou dražbou nie je potrebné takéto autoritatívne rozhodnutie, nakoľko toto rozhodnutie nahrádza vôľa žalobcu ako záložného dlžníka vyjadrená v zmluve o zriadení záložného práva.

12. Právna teória a aj súdna prax ustálila, že záložné právo je majetkovým právom, ktoré v zmysle ustanovenia § 100 ods. 2 Občianskeho zákonníka podlieha premlčaniu. Premlčanie definujeme ako uplynutie času ustanoveného v zákone na vykonanie práva, t.j. trojročná lehota, ktorá uplynula bez toho, aby sa právo bolo vykonalo, v dôsledku čoho povinný subjekt môže čeliť súdnemu uplatneniu práva námietkou premlčania. Z uvedeného taktiež vyplýva aj podstatný znak inštitútu premlčania, a to nevyhnutné zastavenie plynutia premlčacej lehoty, ak sa majetkové právo uplatnilo, resp. záložné právo začalo vykonávať. Inými slovami povedané, inštitút premlčania majetkového práva, resp. záložného práva, nemôže existovať bez toho, ak právne predpisy s výkonom daného majetkového práva nespája aj zastavenie plynutia premlčacej lehoty.

13. Začatie výkonu záložného práva v zmysle ustanovenia § 151j ods. 2 Občianskeho zákonníka je záložný veriteľ povinný písomne oznámiť záložcovi a dlžníkovi, ak osoba dlžníka nie je totožná s osobou záložcu. Z uvedeného vyplýva, že dňom začatia výkonu záložného práva je práve deň, v ktorom záložný veriteľ oznámil záložnému dlžníkovi začatie výkonu záložného práva dobrovoľnou dražbou. Z uvedeného dôvodu je jasné, že účinky zastavenia plynutia trojročnej premlčacej lehoty spojené so začatím výkonu záložného práva nemôžu byť spájané s uplatnením práva na súde alebo inom orgáne, ale práve s oznámením záložného veriteľa o začatí výkonu záložného práva doručeným záložcovi a dlžníkovi, čo má za následok zastavenie plynutia premlčacej lehoty.

14. Žalovaný je preto toho názoru, že na námietku žalobcu ohľadom premlčania výkonu záložného práva by súd mohol prihliadnuť len vtedy, ak by došlo k premlčaniu zabezpečenej pohľadávky a zároveň by v lehote troch rokov právny predchodca žalovaného alebo žalovaný nepristúpil k výkonu záložného práva dobrovoľnou dražbou.

15. K rovnakému právnemu názoru dospel aj Ústavný súd Slovenskej republiky v uznesení vedenom pod sp. zn.: II. ÚS 250/2011, zo dňa 08.12.2011, v ktorom judikoval, že „.....Záložné právo je právom, ktoré nepochybne premlčaniu podlieha (z čoho vychádzal aj krajský súd), pretože nejde o majetkové

právo, ktoré by bolo z možnosti premlčania vylúčené. Premlčanie práva domáhať sa uspokojenia zo zálohu (ďalej aj len „premlčanie záložného práva“) je upravené v § 100 ods. 2 Občianskeho zákonníka a premlčacia lehota tohto práva v § 101 Občianskeho zákona. Premlčaniu podlieha záložné právo v trojročnej premlčacej dobe, ktorá začína plynúť odo dňa, keď vzniklo právo na uspokojenie zabezpečenej pohľadávky zo zálohu. Ak záložný veriteľ neuplatnil v premlčacej lehote právo na uspokojenie pohľadávky zabezpečenej z výťažku z predaja zo zálohu, má to za následok, ak sa záložca dovoľá premlčania tohto práva, že záložný veriteľ sa nemôže úspešne domôcť speňaženia zálohu (uspokojenia zabezpečenej pohľadávky z výťažku z predaja zálohu). (...) Tomu korešponduje aj ustanovenie § 151j ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého sa môže záložný veriteľ uspokojiť alebo domáhať sa uspokojenia zo zálohu aj vtedy, keď je zabezpečená pohľadávka premlčaná. To však platí iba v prípade, ak nie je zároveň premlčané aj právo záložného veriteľa domáhať sa uspokojenia zo zálohu. (...) V prípade ak tieto premlčacie doby uplynuli, záložný veriteľ nezačal s predajom zálohu a záložcom bola námietka premlčania vznesená, stráca záložný veriteľ možnosť domáhať sa (proti vôli záložcu) uspokojenia zo zálohu, pretože jeho záložné právo je premlčané.“

16. K rovnakému právnomu názoru dospel aj Krajský súd Trenčín v rozhodnutí vedenom pod sp. zn. 27/Co/2/2018, zo dňa 22.05.2018. Taktiež k obdobnému názoru dospel aj Okresný súd Bardejov v rozhodnutí vedenom pod sp. zn. 1C/178/2011, zo dňa 25.06.2014. Preto je absolútne nesprávny právny záver Okresného súdu Dunajská Streda, ktorý výlučne len s ohľadom na gramatický výklad ustanovenia § 112 Občianskeho zákonníka dospel k záveru, že dražobná spoločnosť nie je súdom alebo iným orgánom, a preto začatie výkonu záložného práva dobrovoľnou dražbou v zmysle platnej právnej úpravy, t.j. prostredníctvom dražobnej spoločnosti, je premlčané.

17. Inými slovami povedané, nesprávny je právny záver Okresného súdu Dunajská Streda, v ktorom uvádza, že napriek tomu, že právny predchodca žalovaného ako záložný veriteľ začal s výkonom záložného práva v zmysle platnej právnej úpravy, t.j. oznámením v zmysle ustanovenia § 151j ods. 1 Občianskeho zákonníka a prostredníctvom dobrovoľnej dražby v zmysle zákona o dobrovoľných dražbách, po troch mesiacoch odo dňa, kedy mohol právny predchodca žalovaného začať s výkonom záložného práva, toto právo sa premlčalo, nakoľko ustanovenie § 112 Občianskeho zákonníka údajne zastavenie plynutia premlčacej lehoty spája len s právami uplatnenými pred súdom alebo iným orgánom.

18. Dražobná spoločnosť nie je tak, ako to tvrdí žalobca počas celého konania, len súkromnou spoločnosťou. Dražobná spoločnosť je právnická osoba, ktorá spĺňa všetky požiadavky predpokladané zákonom na organizovanie a výkon dobrovoľných dražieb v súlade s citovaním ustanovením § 6 zákona o dobrovoľných dražbách. Nakoľko predmetom výkonu záložného práva je nehnuteľnosť, ktorá zabezpečuje pohľadávku žalovaného voči bratovi žalobcu, ktorým je spotrebiteľ, dražobná spoločnosť je jediným subjektom oprávneným v zmysle slovenského právneho poriadku, najmä Občianskeho zákonníka a zákona o dobrovoľných dražbách, na výkon takéhoto záložného práva.

19. Inými slovami povedané, výkon záložného práva k nehnuteľnosti, ktorá zabezpečuje pohľadávku voči spotrebiteľovi iným spôsobom ako dobrovoľnou dražbou prostredníctvom dražobnej spoločnosti, nie je slovenským právnym poriadkom prístupný. Z uvedeného dôvodu, pri posudzovaní otázky zastavenia plynutia trojročnej premlčacej lehoty nemôže byť na námietku žalobcu ohľadom premlčania prihladané s odkazom na gramatický výklad ustanovenia § 112 Občianskeho zákonníka. Teda výkon záložného práva k nehnuteľnosti prostredníctvom dražobnej spoločnosti v zmysle slovenského právneho poriadku, resp. dodržiavanie ustanovení Občianskeho zákonníka a zákona o dobrovoľných dražbách, nemôže byť na ujmu žalovaného.

20. K rovnakému názoru dospel Okresný súd Spišská Nová Ves vo svojom rozhodnutí vedenom pod sp. zn. 10C/17/2014 zo dňa 31.03.2015, v ktorom judikoval, že „Podľa § 53 ods. 10 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom od 1.7.2014, ak záložné právo zabezpečuje záväzok zo spotrebiteľskej zmluvy, môže sa záložný veriteľ v rámci výkonu záložného práva uspokojiť len predajom zálohu na dražbe podľa osobitného zákona alebo predajom zálohu podľa osobitných zákonov. Z citovaných zákonných ustanovení a zo zhodnotenia v konaní vykonaných dôkazov mal súd za preukázané, že v záväzkových právnych vzťahoch, jedným z účastníkov ktorých je spotrebiteľ, iný spôsob výkonu záložného práva ako predaj zálohu na dobrovoľnej dražbe prípustným nie je.“
Z vyššie uvedeného vyplýva, že

? začatie výkonu záložného práva k nehnuteľnosti podľa ustanovenie § 151l ods. 1 Občianskeho zákonníka sa spája s písomným oznámeným záložného veriteľa adresovaným záložcovi alebo dlžníkovi;
? účinky začatia výkonu záložného práva k nehnuteľnosti sú spojené s oznámením záložného veriteľa o začatí výkonu záložného práva doručeným záložcovi alebo dlžníkovi;
? právny predchodca žalovaného začal s výkonom záložného práva k nehnuteľnosti v zmysle platnej právnej úpravy dňa 10.02.2012, t.j. do 3 mesiacov odo dňa, kedy sa mohlo záložné právo vykonať, resp. uplatniť, po prvý krát;
? výkon záložného práva k nehnuteľnosti, ktorá zabezpečuje pohľadávku voči spotrebiteľovi, iným spôsobom ako dobrovoľnou dražbou a prostredníctvom dražobnej spoločnosti, nie je slovenským právnym poriadkom prístupný, a preto výkon záložného práva k nehnuteľnosti prostredníctvom dražobnej spoločnosti v zmysle slovenského právneho poriadku, nemôže byť na ujmu žalovaného; ? námietku žalobcu ohľadom premlčania výkonu záložného práva súd môže prihliadnuť len vtedy, ak by v lehote troch rokov právny predchodca žalovaného alebo žalovaný nepristúpili k výkonu záložného práva dobrovoľnou dražbou.

21. Žalovaný si je vedomý tej skutočnosti, že z ustanovení § 100 a nasl. Občianskeho zákonníka výslovne nevyplýva, že začatie výkonu záložného práva v zmysle ustanovenia § 151l ods. 1 Občianskeho zákonníka a prostredníctvom dobrovoľnej dražby v zmysle zákona o dobrovoľných dražbách, je výslovne spojené so zastavením plynutia trojročnej premlčacej lehoty. Avšak práve z uvedeného dôvodu pri posudzovaní otázky zastavenia plynutia trojročnej premlčacej lehoty vo vzťahu k výkonu záložného práva dobrovoľnou dražbou prostredníctvom dražobnej spoločnosti bolo povinnosťou Okresného súdu Dunajská Streda

1. prihliadnuť na túto tzv. medzeru v zákone;
2. aplikovať na takúto medzeru v zákone tzv. analógiu; a
3. nepripustiť výklad ustanovenia § 112 Občianskeho zákonníka v rozpore so zásadou zákazu absurdného výkladu právnej normy.

22. Vo vzťahu k absencii akéhokoľvek právneho inštitútu alebo v prípade tzv. medzery v právnej úprave Ústavný súd SR vo svojom náleze, sp. zn. II. ÚS 31/2004, zo dňa 17.12.2004 judikoval, že „výklad právneho predpisu nemôže obmedzovať, resp. brániť v reálnom uplatnení základného práva. Medzera v právnej úprave nemôže mať za následok porušenie základného práva sťažovateľa garantovaného v Ústave Slovenskej republiky. V takom prípade je potrebné použiť taký výklad, ktorý by základné právo nielenže neporušoval, ale naopak garantoval.“

23. Z uvedeného vyplýva, že absencia ustanovení Občianskeho zákonníka, ktoré by malo za následok zastavenie plynutia trojročnej premlčacej doby vo vzťahu k výkonu záložného práva dobrovoľnou dražbou prostredníctvom dražobnej spoločnosti, nemôže mať za následok porušenie základného práva žalovaného na majetok, ktorým nepochybne je aj uspokojenie pohľadávky z výťažku z predaja nehnuteľnosti na dobrovoľnej dražbe. Práve naopak, v takomto prípade bolo povinnosťou súdu upustiť len od formalistického a gramatického výkladu ustanovenia § 112 Občianskeho zákonníka ako celku, a na posúdenie otázky zastavenia plynutia trojročnej premlčacej doby vo vzťahu k výkonu záložného práva dobrovoľnou dražbou prostredníctvom dražobnej spoločnosti aplikovať analógiu v zmysle ustanovenia § 853 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

24. Žalovaný je toho názoru, že konajúci súd je pri posudzovaní medzery v zákone vždy povinný použiť analógiu, resp. ustanovenie § 853 ods. 1 Občianskeho zákonníka, keď právna norma z dôvodu svojej všeobecnosti alebo so zreteľom na komplikovanosť (mnohotvárnosť) spoločenských vzťahov tvoriacich predmet úpravy riešenie určitej otázky nepredvída, a to najmä vtedy, keď použitie takejto analógie garantuje plnohodnotnejší výkon základných ústavných práv. K rovnakému právnemu názoru dospel aj Ústavný súd Slovenskej republiky v uznesení vedenom pod č. k. III. ÚS 388/2018-31, zo dňa 16.10.2018, aj Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení vedenom pod sp. zn. 3Obdo/65/2018, zo dňa 12.02.2019, Krajský súd v Banskej Bystrici v rozhodnutí vedenom pod sp. zn. 13Co/51/2012, zo dňa 24.04.2012.

25. V tejto súvislosti si žalovaný dovoľuje poukázať na absurdné závery, ku ktorým je možné dospieť iba čisto formalistickým a gramatickým výkladom ustanovenia § 112 Občianskeho zákonníka vo vzťahu k výkonu záložného práva k nehnuteľnosti dobrovoľnou dražbou (za použitia argumentum reductione ad absurdum), a to napr.

- výkon záložného práva k nehnuteľnosti dobrovoľnou dražbou sa uplatňuje na súde alebo inom štátnom orgáne; alebo

- záložné právo k nehnuteľnosti dobrovoľnou dražbou je možné vykonať aj inak ako len prostredníctvom dražobnej spoločnosti v zmysle zákona o dobrovoľných dražbách; alebo

- trojročná premlčacia lehota na výkon záložného práva uplynie, ak žalovaný začal avšak nestihol predmetnú nehnuteľnosť speňažiť na dobrovoľnej dražbe v lehote troch rokov.

Inými slovami povedané, čisto formalistický a gramatický výklad ustanovenia § 112 Občianskeho zákonníka vo vzťahu k výkonu záložného práva k nehnuteľnosti dobrovoľnou dražbou vedie k absurdným záverom, ktoré nemajú oporu v právnej teórii, právnom poriadku a ani súdnej praxi, a preto takýto čisto gramatický výklad ustanovenia § 112 Občianskeho zákonníka je v rozpore so zásadou zákazu absurdného výkladu právnej normy.

26. K rovnakému právnomu názoru dospel aj Ústavný súd SR vo svojom náleze, sp. zn. IV. ÚS 192/08-41, aj Ústavný súd SR vo svojom náleze zo dňa 09.12.2014, so sp. zn. III. ÚS 218/2014.

27. Osobitnú pozornosť si dovoľuje žalovaný v tejto časti venovať viazanosti právnym názorom Krajského súdu v Trnave. Žalovaný si v tejto súvislosti dovoľuje poukázať na tú skutočnosť, že Krajský súd v Trnave vo svojom uznesení zo dňa 27.06.2018 primárne vytkol Okresnému súdu Dunajská Streda najmä to, že Okresný súd Dunajská Streda sa vo svojom rozsudku zo dňa 31.01.2017 „vôbec nezaoberal otázkou, či spoločnosť, ktorá začala s výkonom dražby na základe podnetu zo strany Slovenskej sporiteľne, a.s. bola orgánom, ktorý ma namysli ustanovenie § 112 Občianskeho zákonníka.“

28. Pokiaľ však ide o právny názor Krajského súdu v Trnave, že „z gramatického výkladu pojmu orgán (použitý v ustanovení § 112 Občianskeho zákonníka) vyplýva, že má ísť o štátny orgán, teda verejnoprávnu inštitúciu zriadenú podľa verejného práva, a nie obchodnú inštitúciu zriadenú podľa súkromného práva“, žalovaný sa s takýmto gramatickým výkladom pojmu „orgán“ stotožňuje. Krajský súd v Trnave však nevyslovil právne záväzný názor, z ktorého by vyplývalo, že

- plynutie trojročnej premlčacej lehoty sa začatím výkonu záložného práva nezastavuje; alebo

- výkon záložného práva k nehnuteľnosti dobrovoľnou dražbou sa uplatňuje na súde alebo inom štátnom orgáne; alebo

- záložné právo k nehnuteľnosti dobrovoľnou dražbou je možné vykonať aj inak ako len prostredníctvom dražobnej spoločnosti v zmysle zákona o dobrovoľných dražbách; alebo

- trojročná premlčacia lehota na výkon záložného práva uplynie, ak žalovaný začal, avšak nestihol, predmetnú nehnuteľnosť speňažiť na dobrovoľnej dražbe v lehote troch rokov.

29. Preto je žalovaný toho názoru, že účelom potreby posúdenia ustanovenia § 112 Občianskeho zákonníka, bolo podľa upozornenia Krajského súdu v Trnave ustáliť, či začatím výkonu záložného práva k nehnuteľnosti dobrovoľnou dražbou v zmysle platnej právnej úpravy dochádza k zastaveniu plynutia premlčacej lehoty, alebo nie. Totižto, ustanovenie § 112 Občianskeho zákonníka je jediným ustanovením Občianskeho zákonníka, ktoré stanovuje, že uplatnením práva dochádza k zastaveniu plynutia premlčacej lehoty.

30. Pokiaľ ide teda o viazanosť Okresného súdu Dunajská Streda právnym názorom Krajského súdu v Trnave - „z gramatického výkladu pojmu orgán (použitý v ustanovení § 112 Občianskeho zákonníka) vyplýva, že má ísť o štátny orgán, teda verejnoprávnu inštitúciu zriadenú podľa verejného práva, a nie obchodnú inštitúciu zriadenú podľa súkromného práva“ - tomuto nebráni použitie analógie v zmysle ustanovenia § 853 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Použitie takejto analógie na medzeru v zákone nie je v rozpore s právnym názorom Krajského súdu v Trnave o povahe pojmu orgánu a garantuje plnohodnotnejší výkon práva na majetok, ktorým nepochybne je aj uspokojenie pohľadávky z výťažku z predaja nehnuteľnosti na dobrovoľnej dražbe.

31. Z uvedeného dôvodu, žalovaný týmto v zmysle ustanovenia § 390 Civilného sporého poriadku navrhuje, aby odvolací súd výrok č. I rozsudku Okresného súdu Dunajská streda, sp. zn. 6C 470/2015, zo dňa 19.02.2019, zmenil tak, že žalobu zamietol a žalovanému priznal nárok na náhradu trov konaní a trov právneho zastúpenia vzniknutých na súdoch prvej a druhej inštancie v rozsahu 100 %.

32. Žalobca sa k odvolaniu žalovanému nevyjadril.

33. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou stranou sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na verejnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP), dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné a rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny.

34. Predmetom nároku žalobcu bolo určenie nevykonateľnosti záložného práva k nehnuteľnostiam zapísaných na LV č. XXXX Okresného úradu Dunajská Streda, katastrálny odbor, pre okres Dunajská Streda, obec A., katastrálne územie A. vo vlastníctve žalobcu v podiele 1/1 a to rodinného domu súp. č. XXX na pozemku parc. č. 3499 a parcely reg. „C“ a parc. č. 3499 o výmere 322 m², druh pozemku: zastavané plochy a nádvoría.

35. Súd prvej inštancie v poradí druhým rozsudkom rozhodol tak, že určil, že záložné právo žalovaného k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXXX, vydanom Okresným úradom Dunajská Streda, katastrálny odbor pre okres Dunajská Streda, obec A., kat. územie A. vo vlastníctve žalobcu v podiele 1/1 ktorými sú rodinný dom súp. č. XXX na pozemku parc. č. 3499 a pozemok parcela registra "C", parcela č. 3499 o výmere 322 m², druh pozemku zastavané plochy a nádvoría je nevykonateľné z dôvodu jeho premlčania.

36. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal odvolanie žalovaný, ktorý namietal nesprávne právne posúdenie, súd vyložil ustanovenie § 112 OZ príliš formalisticky, neprihliadol na medzeru v zákone a mal aplikovať analógiu § 853 ods. 1 OZ na premlčanie.

37. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, konania na súde prvej inštancie, ako aj celého obsahu spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvej inštancie zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom pre vyhlásenie rozsudku, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec správne právne posúdil. K veci je potrebné dodať ešte nasledovné:

38. Z obsahu spisu vyplýva, že medzi M. U. a právnym predchodcom žalovaného bola dňa 27.11.2006 uzatvorená Zmluva o splátkovom úvere, na základe ktorej bol M. U. poskytnutý úver vo výške 660.000,- Sk s fixnou 5 ročnou úrokovou sadzbou 7,19 % p. a. s tým, že úver mal M. U. splácať po 4.596,- Sk mesačne po dobu 359 mesiacov s konečnou splatnosťou úveru 20.10.2036.

39. Dňa 27.11.2006 bola medzi žalobcom a právnym predchodcom žalovaného uzatvorená Zmluva o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam v súvislosti s vyššie uzatvorenou zmluvou o splátkovom úvere zo dňa 27.11.2006, uzatvorenou medzi M. U. a právnym predchodcom žalovaného. Predmetom zálohu boli nehnuteľnosti nachádzajúce sa v kat. území A., obec, A., okres Dunajská Streda, zapísané na LV č. XXXX vedenou Správou katastra Dunajská Streda a to pozemok parc. reg. „C“, parc. č. 3499/1, zastavané plochy a nádvoría o výmere 308 m², parc. č. 3499/2, zastavané plochy a nádvoría o výmere 14 m², dom so súpisným číslom XXX na parc. č. 3499/1 a záchody na parc. č. 3499/2. V zmysle článku V. bod 1 Zmluvy vyplýva, že ak dlžník nebude riadne a včas splácať pohľadávku, je záložný veriteľ oprávnený začať výkon záložného práva, v rámci ktorého uspokojí svoju pohľadávku z výťažku predaja zálohu, a to spôsobom dohodnutým vo VOP. Právny predchodca žalovaného listom zo dňa 01.12.2011 oznámil dlžníkovi M. U. vyhlásenie mimoriadnej splatnosti poskytnutého úveru ku dňu 30.11.2011 a listom zo dňa 26.01.2015 oznámenie o postúpení pohľadávky na žalovaného. Sporným nebolo ani to, že dňa 09.01.2012 spoločnosť Slovenská sporiteľňa a.s. zaslala žalobcovi oznámenie o výkone záložného práva k nehnuteľnosti. Výkon záložného práva dobrovoľnou dražbou realizovala Slovenská sporiteľňa a.s. prostredníctvom dražobnej spoločnosti DUPOS dražobná, s.r.o. Listom zo dňa 12.01.2015 Slovenská sporiteľňa a.s. požiadala dražobnú spoločnosť o upustenie od dobrovoľnej dražby.

40. Spoločnosť Dražby a aukcie, s.r.o. zverejnila oznámenie o dražbe s dátumom prvej dražby 28.09.2015.

41. Záložné právo sa premlčí vo všeobecnej premlčacej lehote, ktorá je podľa Občianskeho zákonníka trojročná, pričom lehota začína plynúť od momentu, kedy sa mohlo záložné právo vykonať po prvý krát. Vzhľadom na akcesorickú povahu záložného práva je potrebné prihliadať na možnosť premlčania zabezpečenej pohľadávky. Záložné právo sa tak nepremilčí skôr, ako sa premlčí zabezpečená pohľadávka.

42. Odvolací súd už vo svojom skoršom rozhodnutí uviedol, že podľa zákonného ustanovenia § 112 OZ premlčacia doba spočíva po dobu konania, ak veriteľ v premlčacej dobe uplatní právo na súde alebo inom príslušnom orgáne a v začatom konaní riadne pokračuje. Po odpadnutí prekážky, ktorá spôsobila spočívanie premlčania, môže plynúť premlčacia doba ďalej v čase, ktorý ostáva do jej skončenia, pričom sa započítava čas, ktorý uplynul od začiatku jej plynutia až do vyskytnutia sa prekážky. Základnou podmienkou, aby došlo k spočívaniu premlčacej lehoty je, aby veriteľ dotknuté právo uplatnil buď na súde alebo u iného, avšak nevyhnutne príslušného orgánu, ktorým môže byť v zmysle zák. č. 244/2002 Z. z. i rozhodcovský súd, priestupkový orgán v rámci priestupkového konania. Zo znenia citovaného ustanovenia je možné a contrario vyvodiť, že ak veriteľ v premlčacej dobe uplatní právo u iného nepríslušného orgánu, premlčacia doba od uplatnenia po dobu trvania konania plynie naďalej a nedochádza k jej spočívaniu. Dražobná spoločnosť, ktorá začala výkon záložného práva na základe Zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam vyššie uvedeným na základe návrhu právneho predchodcu žalovaného rozhodne nie je súd a nie je ani iným príslušným orgánom. Z gramatického výkladu pojmu „orgán“ vyplýva, že má ísť o štátny orgán, teda verejnoprávnu inštitúciu zriadenú podľa verejného práva, nie o obchodnú spoločnosť zriadenú podľa súkromného práva.

43. Treba tiež doplniť, že pod uplatnením práva na účely ust. § 112 OZ, možno rozumieť taký úkon oprávneného, ktorý smeruje k tomu, aby o jeho práve bolo rozhodnuté. Uplatnením práva sa podľa tohto ustanovenia rozumie uplatnenie práva na súde v civilnom, trestnom, priestupkovom alebo v obdobnom konaní.

44. Z vyššie uvedeného vyplýva, že výkon záložného práva dražobnou spoločnosťou nespadá pod príslušné ustanovenie. Dražobná spoločnosť ako je už vyššie uvedené, nie je orgán u ktorého by sa malo uplatniť právo a samotná dražba nie je uplatnením práva v zmysle ust. § 112 OZ. Aj keď samotný žalovaný tvrdí, že ide o medzeru v zákone a súd by mal použiť analógiu v zmysle ust. § 853 ods. 1 OZ, s touto odvolacou námietkou sa nemožno stotožniť.

45. Ústavný súd vo svojej rozhodovacej činnosti uprednostňuje materiálne poňatie právneho štátu, ktoré spočíva okrem iného na interpretácii právnych predpisov z hľadiska ich účelu a zmyslu, pričom pri riešení (rozhodovaní) konkrétnych prípadov sa nesmie opomínať, že prijaté riešenie (rozhodnutie) musí byť akceptovateľné aj z hľadiska všeobecne ponímanej spravodlivosti (m. m. IV. ÚS 1/07, IV. ÚS 75/08, I. ÚS 57/07, I. ÚS 82/07, IV. ÚS 182/07). Všeobecný súd pri svojom rozhodovaní nie je doslovným znením zákonného ustanovenia viazaný absolútne. Môže, dokonca sa musí od neho (od doslovného znenia právneho textu) odchýliť v prípade, ak to vyžaduje účel zákona, systematická súvislosť alebo požiadavka ústavou súladného výkladu zákonov a obdobných všeobecne záväzných právnych predpisov (čl. 152 ods. 4 ústavy). Samozrejme, i v týchto prípadoch sa musí vyvarovať svojvôle (arbitrárnosti) a svoju interpretáciu právnej normy musí založiť na racionálnej argumentácii (m. m. III. ÚS 72/2010). V prípadoch nejasnosti alebo nezrozumiteľnosti znenia ustanovenia právneho predpisu alebo v prípade rozporu tohto znenia so zmyslom a účelom príslušného ustanovenia, o ktorého jednoznačnosti niet pochybnosti, možno uprednostniť výklad e ratione legis pred doslovným gramatickým (jazykovým) výkladom. Viazanosť štátnych orgánov v zmysle čl. 2 ods. 2 ústavy totiž neznamená výlučnú a bezpodmienečnú nevyhnutnosť doslovného gramatického výkladu aplikovaných zákonných ustanovení. Ustanovenie čl. 2 ods. 2 ústavy nepredstavuje iba viazanosť štátnych orgánov textom, ale aj zmyslom a účelom zákona (III. ÚS 341/07). Ústavne konformný výklad je príslušný orgán verejnej moci povinný uplatňovať vo vzťahu ku všetkým účastníkom konania a zároveň garantovať ich primeranú rovnováhu tak, aby bolo rozhodnutie v predmetnej veci akceptovateľné z hľadiska požiadaviek vyplývajúcich jednak z ústavy, ako aj medzinárodných zmlúv o ľudských právach a základných slobodách, ktorými je Slovenská republika viazaná. (viď nález I. ÚS 331/2019)

46. Vykladať ust. §112 OZ v tom, zmysle ako to namietal žalovaný neobstojí, predmetné ustanovenie treba vykladať v hľadiska jeho účelu a pokiaľ by mal zákonodarca v úmysle uvedené ustanovenie aplikovať i na konania o dobrovoľných dražbách, mal dostatok času uvedené napraviť. Navyše v tejto

súvislosti je potrebné prihliadnuť i na § 52 ods. 2 OZ, podľa ktorého ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa použijú vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Citované ustanovenie ukladá orgánu aplikujúcemu právo použiť v prospech spotrebiteľa všetky ustanovenia, ktoré sú pre spotrebiteľa ako slabšiu stranu v spore priaznivejšie. Z uvedeného dôvodu má súd pri posudzovaní každej spornej otázky aplikovať právnu úpravu, ktorá je priaznivejšia pre spotrebiteľa.

47. Premlčacia doba môže v zmysle § 112 Občianskeho zákonníka spočívať, ak 1/ veriteľ uplatnil právo na súde alebo u iného príslušného orgánu a 2/ v začatom konaní riadne pokračuje. V danom prípade nedošlo k splneniu žiadnej z uvedených podmienok.

48. V neposlednom rade odvolací súd dáva do pozornosti, že právny predchodca žalovaného upustil od dobrovoľnej dražby. K tvrdeniam žalovaného odvolací súd poukazuje i na rozhodnutie NS SR sp. zn. 1 Cdo 47/2018, kde : „Ak uplatní veriteľ právo na príslušnom orgáne v čase stanovenom právnym predpisom (v premlčacej dobe) dlžník nemôže úspešne voči nemu namietat premlčanie práva. V dôsledku uplatnenia práv premlčacia doba neplynie, a to po celú dobu, po ktorú konanie trvá. Po celú dobu trvania konania sa premlčanie neskončí za predpokladu, že veriteľ v začatom konaní riadne pokračuje (§ 112 OZ). Občiansky zákonník v ustanovení § 112 OZ upravuje zastavenie (spočívanie) premlčania iba v tom prípade, ak veriteľ v premlčacej dobe uplatní právo na súde alebo u iného príslušného orgánu a v začatom konaní riadne pokračuje. Za uplatnenie práva, ktorého cieľom je zachovanie premlčacej doby, je treba považovať len taký úkon oprávneného, ktorý smeruje k tomu, aby bolo rozhodnuté o existencii daného práva. V konaní riadne pokračuje účastník vtedy, ak nebráni svojimi procesnými úkonmi jeho náležitému priebehu tak, aby toto konanie mohlo skončiť meritórnym rozhodnutím. Podľa právnej úpravy účinnej do 30. júna 2016 súdna prax ustálila sa v názore, že v prípade, ak účastník vzal žalobu späť alebo v konaní prerušenom podľa ustanovenia § 110 OSP, prípadne iným obdobným úkonom alebo nečinnosťou napriek výzve spôsobil, že konanie nemohlo skončiť rozhodnutím veci nastáva stav, ako keby ku konaniu vôbec nedošlo (porovnaj rozhodnutia sp. zn. 4 Cz 8/78, sp. zn. 2 Cdo 9/1999, sp. zn. 3 MCdo 12/2005).“ (porovnaj uznesenie NS SR sp. zn. 1Cdo/47/2018 z 26. júna 2019)

49. V danej veci sa preto premlčacia doba počas konania dobrovoľnej dražby nezastavila (nespočívala) v zmysle § 112 Občianskeho zákonníka. Naostatok, nebola splnená podmienka spočívania premlčacej doby podľa § 112 Občianskeho zákonníka spočívajúca v tom, že žalovaný v začatom konaní riadne pokračuje (pozri napr. R 3/2001). (porovnaj 5 Cdo 278/2007)

50. Na záver odvolací súd dodáva, že skutočnosť, že súd nerozhodol podľa predstáv a očakávaní žalovaného, nemožno považovať za porušenie či nerešpektovanie jeho práv. Odvolací súd v tejto súvislosti upriamuje pozornosť na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5 Cdo 218/2010, podľa ktorého do práva na spravodlivý súdny proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04). Právo na spravodlivý súdny proces neznamená ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkami a právnymi názormi (I. ÚS 50/04). Do obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd nepatrí ani právo účastníka konania vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ním navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (I. ÚS 97/97), resp. toho, aby súdy preberali alebo sa riadili výkladom všeobecne záväzných predpisov, ktorý predkladá účastník konania (II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03).

51. To, že právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho konania, jednoznačne vyplýva z ustálenej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva, Judikatúra tohto súdu síce nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303 -A, s. 12, § 29, Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303 - B, Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997, Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998).

52. Z uvedených dôvodov odvolací súd vecne správny rozsudok súdu prvej inštancie s použitím § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

53. V odvolacom konaní úspešnému žalobcovi vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 CSP voči v odvolaní neúspešnému žalovanému. Z dôvodu, že žalobca ale preukázateľne a účelne nevynaložil žiadne výdavky v súvislosti s týmto konaním, ako to predpokladá § 251 CSP, odvolací súd mu náhradu trov odvolacieho konania nepriznal s poukazom na čl. 4 ods. 2 CSP.

54. Senát odvolacieho súdu tento rozsudok prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu I. inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde I. inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).